

عنوان مقاله:

جغرافیا و چشم انداز فرهنگی ایوان مدائن

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 24، شماره 74 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رامین صادقی نژاد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران، اهر. (نویسنده مسیول)

مریم محمد زاده - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران، اهر.

خلاصه مقاله:

چشم اندازهای فرهنگی، در حکم آینه‌ها و کتاب‌هایی‌اند که با دیدن و مطالعه آنها، می‌توان به اطلاعات گرانمایی در زمینه‌های اجتماعی، تاریخی، جغرافیایی، زبان‌شناسی، سیاسی، فرهنگی، معماری و هنری حاکم بر روزگار تألیفشان دست یافت. سؤال اساسی این نوشته آن است که خاقانی، بعنوان یک شاعر، در تفسیر «ایوان مدائن» - بعنوان باشکوه‌ترین و بزرگ‌ترین چشم‌انداز فرهنگی بازمانده از عصر ساسانیان- تا چه اندازه‌ای، مؤفق عمل کرده است؟ این مطالعه به روش اسنادی- تحلیلی و به شیوه کتابخانه‌ای انجام پذیرفته است. یافته‌های این پژوهش، نشان می‌دهد خاقانی با باز نگری در این «آینه عبرت»، و بیان جنبه‌های قابل رؤیت و غیر قابل رؤیت این چشم-انداز فرهنگی، اطلاعات با ارزش زیادی را برای مخاطبان شعرش بازگو کرده است. این مطالعه، می‌تواند خاقانی را در مقام یک جغرافیدان فرهنگی، ایوان مدائن را در ردیف یک چشم‌انداز فرهنگی و قصیده ایوان مدائن را در حکم یک سند با اهمیت تاریخی در بحث چشم‌انداز فرهنگی و ادبیات را بعنوان یک همتای احساسی برای دانش عینی جغرافیا، مطرح کند.

کلمات کلیدی:

ایوان مدائن، جغرافیای انسانی، چشم‌انداز فرهنگی، خاقانی شروانی، ساسانیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1145983>

